

ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ. Κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΞΟΧ. Κ. ΤΟΜΙΣΛΑΒ ΝΙΚΟΛΙĆ,
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ, ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΓΕΥΜΑ
(5 Ὀκτωβρίου 2013)

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Σερβίας,
Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Πατριάρχα Σερβίας, ἐν Χριστῷ τῷ
Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν
Μετριότητος κύριε Εἰρηναῖε,
Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν,
Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἐξοχώτατοι Ἄρχοντες,
Ἐκλεκτοὶ συνδαιτυμόνες,

«Χαίρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα ἐκ θανάτου πάντας πρὸς
ζωὴν», ψάλλομεν πρὸς τὴν Θεοτόκον μετὰ Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου
διαδηλοῦντες τὴν χαρὰν ἡμῶν διότι εὕρισκόμεθα εἰς τὴν εὐλογημένην
Σερβίαν.

Ἐκφράζοντες ἐν πρώτοις τὰς πολλὰς εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας
Μετριότητος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν τιμητικὴν
δοχὴν ἡμῶν προσωπικῶς καὶ τῶν ἀδελφῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ
τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐπιδηλοῦμεν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ τὴν
συμμετοχὴν τῆς Ἐξοχότητός Σας ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς
εὐλογημένης Σερβίας εἰς τοὺς ἑορτασμοὺς τῶν 1700 ἐτῶν ἀπὸ τῆς
ὑπογραφῆς τοῦ Διατάγματος τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν
Μεδιολάνοις.

Ἡ Σερβία εἶναι μία χώρα μὲ μεγάλην καὶ βαθεῖαν χριστιανικὴν
παράδοσιν, κατέχουσα διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ κόσμῳ.
Πολλάκις ἐδοκιμάσθη δι' αὐτὴν τὴν πιστότητά της εἰς τὴν χριστιανικὴν
ταυτότητα, μάλιστα δὲ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, καὶ ὁ λαὸς Σας ἔχει
ἀναδείξει χιλιάδας μαρτύρων μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Διὰ τοῦτο καὶ χαίρομεν διότι αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις διὰ τὴν
ἐπέτειον κορυφοῦνται εἰς τὴν Πατρίδα Σας, καὶ μάλιστα εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἐγεννήθη ὁ ἔμπνευστῆς καὶ χορηγὸς τῆς ἀνεξιθρησκείας Μέγας

Κωνσταντίνος.

Ἡ καινοτόμος χριστιανική καὶ φιλόανθρωπος πολιτική τοῦ ἰσαποστόλου ἐκείνου δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ὑπόδειγμα διὰ κάθε πολιτικὸν ἀρχηγὸν τόσον τῆς Χώρας Σας, ὅσον καὶ ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου παντός, μὲ σκοπὸν καὶ στόχον τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς κοινωνίας ζώσης εἰρηνικῶς καὶ καρποφόρας καὶ πορευομένης ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν ὁδηγίαν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, οὐδεὶς ἀληθῆς χριστιανός, οὐδέποτε καὶ οὐδαμοῦ τῆς οἰκουμένης, εὐρέθη νὰ ἀποτελῇ στοιχεῖον ἀνειρήνευτον καὶ ἐχθρικὸν πρὸς τοὺς πλησίον καὶ τοὺς μακρὰν συνανθρώπους του. Ἀντιθέτως μάλιστα, ἕκαστος ἄνθρωπος ἀποτελεῖ διὰ τὸν πιστὸν χριστιανὸν εἰκόνα ἀγαπητὴν καὶ ἀξιοσέβαστον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφόν του.

Παρά ταῦτα βλέπομεν συχνάκις εἰς τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας καὶ μέχρι σήμερον τοὺς χριστιανοὺς νὰ διώκωνται ἀπηνῶς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου: «εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. ιε', 20). Τὰ συνεχιζόμενα ἐπὶ μακρὸν λυπηρὰ γεγονότα εἰς βάρος τῶν χριστιανῶν κυρίως ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ, ἐσχάτως δὲ καὶ ἐν Πακιστάν καὶ ἐν Ἀφρικῇ, καὶ ἡ παρατεινομένη καταστρατή-γησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνεξιθρησκείας εἰς τὴν εὐρυτέραν παγκόσμιον σκηνὴν ἀποτελοῦν ἀπτήν καὶ ὀδυνηρὰν ἀπόδειξιν. Ἀτυχῶς, ὑπάρχουν πολλοὶ χῶραι μέχρι σήμερον ὅπου τὸ τίμημα τοῦ νὰ εἶναι ἢ νὰ γίνῃ τις χριστιανός εἶναι ὁ θάνατος.

Εὐχόμεθα, διὰ τοῦτο, διακαῶς καὶ ἐργαζόμεθα ὡς «πνευματικοὶ ταγοί» ὅπως ἡ ἐπέτειος τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν καὶ ἀφετηρίαν δι' ὅλον τὸν εὐρωπαϊκὸν καὶ ἐν γένει χριστιανικὸν κόσμον νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν πορείαν του, νὰ ἐνθυμηθῇ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς πνευματικὰς ρίζας του, νὰ ἀναλογισθῇ τὴν προέλευσιν βασικῶν συγχρόνων ἀρχῶν καὶ δικαιωμάτων του, καὶ νὰ ἀγωνισθῇ ὅλαις δυνάμεσι διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῶν θρησκευτικῶν, φυλετικῶν καὶ ἐθνικῶν διακρίσεων καὶ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν δικαιοτέρου κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐπικρατῇ ὁ σεβασμὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ θεώρησις αὐτοῦ ὡς προσώπου. Διότι ὅταν δὲν προάγωνται ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀναζήτησις καὶ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν κοινωνιῶν.

Ἐκ τῆς εὐλογημένης Σερβίας, τῆς πατρίδος τοῦ μεγάλου Ἁγίου Σάββα, τοῦ Ἀγιορείτου ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας της, Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε, ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν πρὸς πάντας τοὺς χριστιανοὺς νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν, ὥστε ἡ ἀνάμνησις τοῦ Διατάγματος τῶν

Μεδιολάνων νὰ μὴ εἶναι μόνον μνήμη, ἀλλὰ νὰ παραμένῃ ζῶσα διὰ πάντας γέφυρα εἰρήνης, ἐλευθερίας, δικαιοσύνης καὶ ἐνότητος πρὸς κοινὸν ὄφελος πάσης τῆς οἰκουμένης. Γέφυρα μετάγουσα εἰς τὴν εἰρήνην, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καθ' ἑκάστην εὐχεται ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία.

Καὶ αὐθις, εὐχαριστοῦντες θερμῶς, εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματός Σας, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ τιμωμένου Μεγάλου Κωνσταντί-νου καὶ τῶν πολυαριθμῶν καὶ ἐπιφανῶν Σέρβων Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Νεομαρτύρων, οἱ ὅποιοι εἴθε ν]σ ἐνισχύουν καὶ εὐλογοῦν τὴν Ὑμετέραν ἐρίτιμον Ἐξοχότητα, τοὺς ἀγαπητοὺς συνεργάτας Σας καὶ ὅλον τὸν πιστὸν Ὁρθόδοξον Σερβικὸν λαόν.

Εἰς πολλὰ καὶ εἰρηνικὰ καὶ εὐλογημένα ἔτη, Ἐξοχώτατε!